

Le taliator japonese de petras

Multatuli (scriptor nederlandese, 1820-1887).

Texto presentate per Piet Cleij pro le session "Io vole narrar te..."

al [17-me Conferentia International de Interlingua](#).

Åsa, Svedia, le 19 de julio 2005, 11:10 horas.

Il habeva un homine qui taliava petra ex un rocca. Su labor esseva multo penose, e ille laborava multo, ma su salario esseva parve, e ille non esseva contente.

Ille suspirava proque su labor esseva penose, e ille critava: oh, que io sia ric pro reposar me super un bale-bale* con klambu* de seta rubie!

E un angelo veniva ex le celo, qui diceva: Vos sia como vos ha dicite.

E ille esseva ric. E ille se reposava super un bale-bale, e le klambu esseva de seta rubie.

E le rege del pais passava con cavalleros ante su carrossa. E anque detra le carrossa il habeva cavalleros, e on teneva le pajung* de auro super le capite del rege.

E quando le homine ric videva isto, ille regrettava que on non teneva un pajung de auro super su capite. E ille non esseva contente.

Ille suspirava e critava: Que io sia rege!

E un angelo veniva ex le celo, qui diceva: Vos sia como vos ha dicite.

E ille esseva rege. E ante su carrossa vadeva multe cavalleros, e il habeva anque cavalleros detra le carrossa, e super su capite on teneva le pajung de auro.

E le sol brillava con radios ardente, e combureva le terra, de sorta que le herbas deveniva aride.

E le rege se plangeva que le sol le ardeva in le facie, e esseva plus potente que ille. E ille non esseva contente.

Ille suspirava e critava: Que io sia le sol!

E un angelo veniva ex le celo qui diceva: Vos sia como vos ha dicite.

E ille esseva le sol. E ille inviava su radios a supra e a basso, al latere dextre e al latere sinistre e a omne partes.

E ille ardeva le herbas super le terra, e le facie del monarchas qui esseva super le terra.

E un nube se poneva inter le terra e ille, e le radios del sol esseva interceptate per illo.

E ille se incholerisava proque on resisteva a su poter, e ille se plangeva que le nube le superava in potentia. E ille non esseva contente.

Ille voleva esser le nube, que esseva tanto potente.

E un angelo veniva ex le celo, qui diceva: Vos sia como vos ha dicite.

E ille deveniva un nube e se poneva inter le sol e le terra, e ille interceptava le radios, de sorta que le herbas deveniva verde.

E le nube pluveva in grande guttas super le terra, e faceva crescer le rivieras, e bandjirs* duceva via le greges.

E per multe aquas ille destrueva le campo.

E ille cadeva super un rocca, que non cedeva. E su aquas cadeva in grande currentes, ma le rocca non cedeva.

E ille se incholerisava proque le rocca non voleva ceder, e proque le fortia de su currentes esseva van. E ille non esseva contente.

Ille critava: A iste rocca es date poter super me. Que io sia iste rocca!

E ille deveniva rocca, e non se moveva quando le sol brillava, e quando il pluveva.

E allora il veniva un homine con hacha, e con cisello punctate, e con martello pesante, qui taliava petras ex le rocca.

E le rocca diceva: Proque es isto homine plus potente que io, e talia petras ex mi sino? E ille non esseva contente.

Ille critava: Io es plus debile que ille... Que io sia iste homine!

E un angelo veniva ex le celo, qui diceva: Vos sia como vos ha dicite.

E ille esseva taliator de petras. E ille taliava ex le rocca, per labor penose, e ille laborava multo penosemente pro un parve salario, e ille esseva contente.

*Parolas indonesian del texto:

bale-bale = sedia de ligno

pajung = grande parasol

klambu = rete circum le lecto

bandjir = inundation enorme